

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Dabidu prophētoi kai basileōs melos ...

Dolscius, Paul

Basileae, 1555

VD16 B 3122

Οτι Λυσιτελης Η Των ψαλμων ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69725](#)

ΟΤΙ ΛΥΣΙΤΕΛΗΣ Η ΤΩΝ ΨΑΛΜΩΝ

ανάγυνωσις ἐπ τῷ τῷ Εοβανδ.

Οτις τυπεδλανοῖς σμύχεις σὸν λίνδεσι θυμὸν,
καὶ τρωθεὶς γιγτεῖς τραύματι σοῖσιν ἄποι
ὅτε τινὶ βροτέῃ δίναστ’ οὐθίναι αἴρωγή,
εἰς ἃ γέθεω μάνῳ ἐλπίδα πάσαν ἔχεις:
εἰς τὰ φαλιογάφα ποιημάτα μαντίος ἀθρεῖ,
ἵπιορ σύρησωρ ταῖς σέθ’ ἀπημανόσοις.
ἔτε λειλατέωρ σὲ αὐτὴν λατατρύχει ὁ ἔχθρος,
ἢ πληντεώρ σὲ αὐτὸν λατατρύχει ὁ φύγαδις αἴρει.
εἰς τε σε τῷρη πτεανώρ ἀπάμβρσαν οἱ ήμορόνοιτον,
οὐθὶν ἐσαῦθι λιχεῖν, οὐδὲ ἀπόλεσας, ἔχεις.
οὐτινέστι λόγος σοὶ οἱ ἀγχιστές εὐγεγαῶτες,
τὸν θεὸν ὡς ὦ ναξίνηο, σῶος ἐση.
πατέριδα γίλην προλιπὼρ, ψυχέριος ἐσὶ τυραννοί,
οὐθάδε λιον τέτμης σῶπαραμύθι ἄχει.
τέινωρ χηρωθεὶς πλέος ἐσὶ σὸς οἶνος ὁ μυρμῶρ,
φαέμαπορ ἄλλο γόωρ ὃ μενορέφυ.
τάρη ἀχρημοσιάνη, λατατρύπει αἴθοπι λιμῶ,
τόνδε πρόσελθε, μέγας χρήμασιν ἐσην αὐτὴ.
η μελέωρ σὲ νόσος λαὶ θυμὸς διάπλει αὐτοῖ,
τὰδ’ Ασηληπιάδη χρῆστος, αἵροσος πάλ’ ἐση,
ψύφθε λιαββληθεὶς, νκίωρ τὰ λατατατα μύρη,
τῷδ’ ἐφέπλα, βήσεις αὗτε λατωθεν αὖτο.
πολλοὶ ἀτίγνοσιν, πολλοὶ συγένετοι σε αὖτερες,
τῷδε πέποιθος, ἀληῆς τσύγεσαι, ηγέλεται.
πνεφόροις ἀντίσιριξ ξηραίνει ὁ ἥλιος αὖτον,

τόνδ' αἴτιος τεοῖς ὥστε οὐδέποτε αὔγοῖς.
 λάβρα καταπλύει μιόθον βαύθ' ὑδατί αὔραμ
 ἡματα τόνδ' αἴτιος μὲν εἰσαῦθι μόμον.
 θαυμόνιοι, οἱ φράζονται τὰς ρύμανόπιντα,
 κεινὰς ἐπτάτωμ ἐλπίδας αἰνύμανται.
 οἵσα γαρ αὐθρώπος λωβούμανται, οἵσα τὸ αὐτόν.
 οἵσα τὸ ἔφυ βροτέω τῷ μαρτύρει τὸ βίω:
 καὶ τὸ ψαλμῶν διέσσυτος μῆσας μισθάσκει,
 ξύμπαντὸ σύθαρσῶς, καὶ λεράτορῶς σὲ φορέει.
 οἵσα φορέει μόνον, ἀλλὰ παλαλιέμανται, αἷς ναὶ εἰδήσει
 ταῦθ' οἷον λεῖνος, θυμὸν, ἔχεσιν, ἔχων.
 οἵσα τύχης ἀλητῆρα μόνον λεῖνας εὐρήσει
 τῷ μὲν, αὐτοὺς ψυχῆς τὴν βιότητα τεῆς.
 μηδεὶς λαθεῖ λαθὸς ἢ λαπά τόσα σώνοιδειν οἱ αὐτοὶ,
 ὡσε μὴ ἐν τάτωμ μηταραμύθι ἐλεῖν.
 οἵσα τὸ αἰδρομέλιν ἄχθος φεύγει τόσα βαριάται,
 ὡσε μὴ ἐν τάτωμ λεψοτέρων νηῦ ἔχειν.
 δρέχεο νῦν, καὶ ταρβάλλωμ τὰ βρότεια θεέοις,
 σὺ βιβλοῖς μειλῶμ μίφαε ταῦτα βροτῶμ.
 εἴπελος ἐλπωρῆς ἐψυσμένος ἐστι, σὺ ὑπνοῖς
 σύροντι χρυσῆς αὐδείωστὸ ἵχθιν ἐστι.
 δρέχεο, καὶ γύτει μαστλῆτι Μαχάονα νύσσω,
 λαξλοθον, δι, τῇ θεῷ ἐστὶ μόνι, ἐστυστὸ ἐλεῖν.
 οὔφρα οἵ μητοιῶμ τερεὶ τὸν θεὸν ὡς αὔτεβησης,
 τόνδ' ἐσθλαὶ φάλτην πασύθε δρενήσκεται.

DE